

Finding the Missing Parshiyot

A. The Origin of the Discussion

ספר אור זרוע חלק ב - הלכות שבת סימן מה

מעשה היה בקלוניא באחד שקבל בשבת הראוי לקרות פרשת אמור אל הכהנים ועיכב תפלה וקריאת תורה כל היום וכשהגיע [שבת] הבאה צוה ה"ר אליעזר בר' שמעון זצ"ל להתחיל בפרשת אמור אל הכהנים ולקרותה וגם בהר סיני הראויה להקראות באותה שבת ושלא לדלג פ"א מן התורה לפי כי מימות משה רבינו נתקן לקרות התורה בפרשיותיה ולהשלימה בכל שנה ושנה כדי להשמיעה לעם מצות וחוקים ואין לך לומר כיון שעבר זמן קריאתה הלכה לה אותה פרשה לפי כי אין קבע בפרשיות לקרות פרשה זו בשבת זו וזו בשבת זו אלא כי כן נסדרו הפרשיות וראיה לדבר שאם יארע יום [טוב] בשב' ודוחין הפרשה של אותה שבת מפני פרשה של יום טוב הלא מיד בשבת הסמוכה ליו"ט חוזר למקום שפסק ולא אמרינן הואיל ונדחית תדחה... ואין לומר שאין לקרות משום טורח צבור דהא אמרי' במס' סופרים שאפי' בעבור פסוק אחד חוזר וקורא כל הפרשה כדפרישית לעיל ולא חיישינן משום טורח צבור וכ"ש לכל הפרשה שאין לחוש לטורח צבור כאשר אנו עושים ברוב פרשיות שאנו קורין שתיים ביחד כשהם מרובים על שבתות השנים וכך הוא מצוה מן המובחר.

שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריאת ספר תורה סימן קלה סעיף ב

מקום שמפסיקין בשבת בשחרית, שם קורין במנחה, ובשני ובחמישי, ובשבת הבאה. הגה: אם בטלו שבת אחת קריאת הפרשה בצבור, לשבת הבאה קורין אותה פרשה עם פרשה השייכה לאותה שבת (אור זרוע) (ועיין לקמן סי' רפ"ב).

B. Machlokot in the Achronim

משנה ברורה סימן קלה ס"ק ז

(ז) קריאת הפרשה וכו' - ואם היו שתי פרשיות מחוברין באותו שבת שבטלו דעת הר"מ מינץ דאין משלימין אותם כלל דלא מצינו לעולם שקורין ג' סדרות בשבת אחת ולקרות פרשה אחת מהן נמי לא אמרינן דאין תקנה לחצאין וה"ה אם בשבת זו היו שתי פרשיות מחוברות נמי אין משלימין הפרשה משבת שעבר מטעם הנ"ל ובהגהת מנהגים חולק על כל זה וכן הסכים בא"ר דלעולם צריך להשלים מה שביטלו משבת העבר וכן נוטה דעת ספר מגן גבורים. י"א דאם בטלו פרשת ויחי אין לקרותו עם פ' שמות כי כשקורין ב' סדרות צריך לקרותו חד גברא מסוף סדרא ראשונה לתחלת סדרא שניה כדי שיהיו מחוברין וזה אין נכון לעשותו בשני ספרים וה"ה בפקודי ויקרא וכדומה ויש חולקין וס"ל דלעולם

משלימין וכתב בשלחן עצי שטים דהנוהג כן אין מוחין בידו. כתב בספר שערי אפרים אם בטלו הקריאה בביהכ"נ אחת ורוב הצבור מביהכ"נ זה שמעו קרה"ת בביהכ"נ אחרת א"צ להשלים אבל אם רוב הצבור לא שמעו כלל אף על פי שיש

שם בתי כנסיות אחרות שקראו שמה כדין מ"מ אותן שלא שמעו הקריאה והם רוב הצבור של ביהכ"נ זה צריכין

להשלים הקריאה:

שערי אפרים ז:לט

**לֹא כִּבְרַת בִּיאָרְנוּ בְּסַעֲיָתָא מִי שְׂאֵם בְּטִלוּ הַצִּיבּוֹר הַקְּרִיאָה בְּאוֹנָם יִשְׁלִימוּ
לְשַׁבַּת הַבֵּאָה וְאֵם לֹא בְּטִלוּ בְּאוֹנָם (ו) רַק שְׂלֹא הִיָּה שֵׁם עֲשֵׂרָה בְּשַׁבַּת
זֶה אֵיִצְ לְהַשְׁלִים בְּשַׁבַּת הַבֵּאָה וְאֵם הִיָּו עֲשֵׂרָה צְרִיךְ דּוּקָא לְהַשְׁלִים בְּשַׁבַּת**

שו"ת שבות יעקב חלק ג סימן ו

שאלה מאיזה ישוב שעושין מנין בכל שבתות השנה אם אפש' ולפעמים נתבטל שאין להם מנין אם באותו שבת שיש להם מנין מחוייבי' לקרות שני פרשיות דהיינו הפרשה משבת העבר והפרשה משבת זו כדאי' בש"ע /או"ח/ סי' קל"ה סעי' ב'...

תשובה על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון ועל זה שיצא ראשון' אם מחוייבי' לקרות שני פרשיות אף שפשוט וערוך דין זה לפנינו בש"ע מ"מ דקדק הרב בש"ע שם /סי' קל"ה סעי' ב' / בהגהה וז"ל שאם בטלו שבת א' קריאת הפרשה בציבור לשבת הבאה קורין אותה עם פ' השייכה לאותה שבת עכ"ל משמע מלשונו דווקא אם לא בטלו רק שבת אחת ע"פ איזה סיבה הוא דמשלימין בשבת הבאה אבל אם רגילין איזה פעמים לבטל הקריאה אין להשלי' בשבת שעושין מנין דא"כ יבוטל מנהגן של ישראל לקרו' בשבת רק הסדר המיוחד להם ע"פ תקנות חז"ל וכן מצאתי להדיא במקור הדין שהוא מא"ז הובא במגילה פ' הקורא סי' ל' וז"ל בא"ז אם בטלו בשב' התמיד ולא קראוהו הפרשה יקראו הפרשה בשבת הבאה שתי פרשיו' עכ"ל הרי דכתב להדי' דווקא היכא דקורין בתמידות הפרשה רק פעם אחת נתבטל ראוי להשלים התמיד דמשום פעם אחת אין כאן שינוי מנהג אבל היכא שאין כאן דבר תמידי נ"ל פשוט שא"צ להשלים רק כל יחיד קורא הפרשה ביחידות